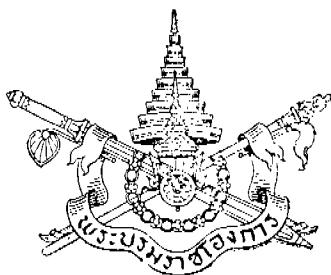

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๓๘๕

พระราชบัญญัติ

ชอบุคคล

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. พิษยนทร ไยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องชื่อบุคคลให้เหมาะสมแก่กาลสมัย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติชื่อบุคคล พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ชื่อตัว" หมายความว่า ชื่อประจำบุคคล

"ชื่อรอง" หมายความว่า ชื่อประกอบถัดจากชื่อตัว

"ชื่อสกุล" หมายความว่า ชื่อประจำวงศ์สกุล

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บุคคลต้องมีชื่อตัวและชื่อสกุล และถ้า
ประสงค์จะมีชื่อรองก็ได้

มาตรา ๖ การตั้งชื่อตัวหรือชื่อนั้น จะต้องไม่มุ่งหมาย
ให้พ้องหรือคล้ายคลึงกับราชทินนามหรือชื่อสกุลของผู้อื่น

มาตรา ๗ ผู้ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้
ออกจากบรรดาศักดิ์จะใช้ราชทินนามเป็นชื่อรองก็ได้

มาตรา ๘ ชื่อสกุลนั้น

(๑) อย่าให้พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายคลึงกับพระนาม
พระบรมวงศานุวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไป

(๒) อย่าให้พ้องหรือมุ่งหมายให้คล้ายคลึงกับราชทิน
นาม

(๓) อย่าให้มีคำหรือความหมายหยาบคาย

(๔) อย่าให้ต้องเขียนเกินกว่าสิบพยัญชนะ เว้นแต่
ในกรณีที่ใช้ราชทินนามเป็นชื่อสกุล ตามความในมาตรา ๑๘

(๕) อย่าให้ซ้ำกับชื่อสกุล ซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้ว

มาตรา ๙ ครอบครัวใดยังไม่มีชื่อสกุล ให้หัวหน้าครอบครัว
นั้นเลือกชื่อใดชื่อหนึ่งเป็นชื่อสกุล แล้วยื่นคำขอจด

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๓๘๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๔๘๔

ทะเบียนต่อกรมการอำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ซึ่งผู้ขอมี
ภูมิลำเนา

ให้กรมการอำเภอออกประกาศให้สาธารณชนในท้องถิ่น
ทราบมีกำหนดสิบห้าวัน แล้วจึงเสนอต่อไปตามลำดับพร้อม
ด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี

เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้ใช้ชื่อสกุลนั้นได้แล้ว
ให้กรมการอำเภอจดทะเบียนชื่อสกุลนั้น และออกหนังสือ
แสดงการรับจดทะเบียนให้แก่ผู้ขอ

มาตรา ๑๐ ชื่อสกุลที่ได้จดทะเบียนแล้วนั้น ให้ใช้เป็น
ชื่อสกุลของผู้สืบสกุลในสกุลนั้น

มาตรา ๑๑ หัวหน้าครอบครัวที่ได้จดทะเบียนชื่อสกุล
ไว้แล้วจะอนุญาตให้พี่น้องหรือร่วมบิดาเดียวกันใช้ชื่อสกุลนั้น
ก็ได้

มาตรา ๑๒ หัวหน้าครอบครัวใด ยังไม่มีชื่อสกุล ย่อม
มีสิทธิใช้ชื่อสกุลซึ่งหัวหน้าครอบครัวที่เป็นพี่ชายหรือน้องชาย
ร่วมบิดาเดียวกับตนได้จดทะเบียนไว้แล้วนั้นได้

มาตรา ๑๓ หญิงมีสามี ให้ใช้ชื่อสกุลของสามี

มาตรา ๑๔ เมื่อบิดาของบุคคลใดไม่ปรากฏอยู่ชั่วกาลใด
บุคคลนั้นจะใช้ชื่อสกุลฝ่ายมารดาชั่วกาลนั้นก็ใช้ได้

มาตรา ๑๕ ผู้ปกครองโรงพยาบาลหรือสถานรับเลี้ยง
ดูเด็กอาจขอจดทะเบียนชื่อสกุลเพื่อให้บรรดาเด็กที่ไม่ปรากฏ
นามบิดามารดาในโรงพยาบาลหรือสถานรับเลี้ยงดูเด็กนั้น
ใช้ได้

มาตรา ๑๖ การเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุลของ
ตนหรือของผู้ที่อยู่ในความปกครอง ความอนุบาล หรือความ
พิทักษ์ของตน จะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก
รัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ การเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อรอง หรือชื่อสกุล
ให้ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนต่อกรมการอำเภอ ณ ที่ว่าการอำเภอ
ท้องที่ซึ่งผู้ยื่นคำร้องมีภูมิลำเนา พร้อมด้วยเหตุผล

ในกรณีการขอเปลี่ยนชื่อสกุลนั้น ให้กรมการอำเภอออก
ประกาศให้สาธารณชนในท้องที่นั้นทราบมีกำหนดสิบห้าวัน
แล้วจึงเสนอต่อไปตามลำดับพร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอใช้ราชทินนามของตนทั้ง
หมดหรือแต่บางส่วนเป็นชื่อสกุล ให้ยื่นเรื่องราวต่อรัฐมนตรี
เพื่อถวายต่อพระมหากษัตริย์ ถ้าได้รับพระบรมราชานุญาต
และได้นำหลักฐานไปจดทะเบียนต่อกรมการอำเภอ ณ ที่ว่าการ
อำเภอท้องที่ซึ่งผู้ยื่นเรื่องราวมีภูมิลำเนาแล้ว จึงให้ถือว่าเป็น
ชื่อสกุลอันชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๑๘ ให้เรียกค่าธรรมเนียมแก่ผู้ที่ยื่นขอเปลี่ยนแปลงชื่อสกุลใหม่ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินรายละสิบบาท

มาตรา ๒๐ การใช้ชื่อบุคคล ในหนังสือราชการนั้น ให้ใช้ชื่อตัว ชื่อรอง ถ้ามี และชื่อสกุลประกอบกัน เว้นแต่ในกรณีที่บุคคลมีราชทินนาม

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้ขึ้นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และ กำหนดกิจการอย่างอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติฉบับนี้ ตราขึ้นเพื่อปรับปรุงและรวบรวมบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องชื่อบุคคลขึ้นใหม่ ให้กลมกลืนกับกาดสมัย